

DOCUMENT DE TREBALL DEL GRUP D'EMANCIPACIÓ DEL CONSELL DE CENT JOVES

Com som els joves entorn l'emancipació

Ofegats sense sortida: el grup destacava que, amb relació a les possibilitats d'emancipar-se, tenint en compte la situació del mercat laboral i els preus dels habitatges, els joves tenen la sensació que no tenen cap possibilitat de sortir-se'n.

Exclosos: s'apuntava el fet que es sentien exclosos per la manca de possibilitats d'emancipar-se.

Enganyats: es destacava que hi ha molta propaganda que apunta que sembli molt fàcil trobar feina o pis, però la realitat és que les condicions són difícils d'assolir o precàries.

Precarietat: es considerava que tant el mercat laboral com el d'habitatge era molt precari i en condicions molt dolentes.

Se'ns passa l'arròs: s'apuntava el fet que la dificultat per emancipar-se acabava generant una sensació de que l'emancipació arribava als 30 o 40 anys, amb la sensació de que "se'ns passa l'arròs" perquè no ens independitzem quan toca perquè no tenim possibilitats.

Sols: Hi ha la sensació de que et trobes sol davant una situació a la que és molt difícil fer front.

Diversitat: tot i això, es destacava que dintre del col·lectiu jove hi ha realitats molt diferents.

Col·laboradors: la pròpia situació de dificultat davant el context genera que els joves s'ajudin i col·laborin per trobar sortides col·lectives com alternativa viable.

Esperançats: s'apuntava que tot i les dificultats laborals i de trobar habitatge els joves tenen esperança de sortir endavant.

Depenents: hi ha la sensació que els joves depenen dels seus pares fins edats molt avançades.

Inseguretats: els joves tenen unes condicions professionals que fa que visquin amb la sensació d'inseguretats permanent perquè no tenen garanties de continuïtat.

Manipulats: s'apunta que hi ha molta informació i propaganda enganyosa tant des de l'àmbit públic com el privat, i els joves se senten manipulats.

Temporalitat: els joves viuen amb una certa sensació de provisionalitat, tant en l'àmbit laboral com en el de l'habitatge.

"Encapsulats": quan els joves aconseguen marxar de casa o fan en unes condicions força precàries, en habitatges molt petits i poc condicionants.

Barrats: Es va apuntar que els joves tenen molt limitades les seves sortides (tant laborals com d'aconseguir un habitatge), i se'ls tanquen moltes portes. A més, hi ha joves amb característiques concretes que fan que encara tinguin més dificultats de trobar habitatge per ells degut a les barreres arquitectòniques (joves amb discapacitats).

Prejutjats: també es va apuntar que sovint els joves són prejutjats per estereotips d'imatges del col·lectiu jove influenciats pels mitjans de comunicació que no mostra tota la diversitat del col·lectiu.

Viuen el dia a dia: per últim, es va apuntar que els joves viuen el dia a dia perquè tampoc tenen masses possibilitats de fer plans a llarg termini i per tant viuen el moment.

Com és la ciutat entorn l'emancipació

TEMÀTICA	NECESSITATS	OPORTUNITATS
Recursos per a l'educació	L'educació encara no està a l'abast de tothom i que és necessari la renovació permanent dels recursos destinats a l'educació.	La despesa pública que es fa en matèria d'educació. En aquest sentit, es destacava el fet que l'educació obligatòria i la formació universitària pública de qualitat garanteixen que la majoria de persones puguin accedir a una formació de qualitat .
Homologació d'estudis	Hi ha estudis que, al no estar homologats , generen una falta de reconeixement al accedir al mercat laboral , que provoca que les negociacions dels contractes siguin a la baixa (no existeixen convenis col·lectius).	
Formació continuada	Necessitat d'impartir formació continuada , i el paper actiu que haurien de tenir les empreses.	Hi ha una certa oferta formativa per a aturats i no aturats en el marc de la ciutat.
Transició escola - treball	Durant el període de formació educativa, hi hauria d'haver una certa orientació laboral perquè els estudiants sàpiguen quines sortides professionals tenen les seves orientacions educatives. Però a més a més, no només hi ha una manca d'orientació en la formació laboral , sinó també una manca d'assessorament per buscar feina. També es destacava que la formació que s'imparteix està poc orientada al món laboral , i que hi ha un gran salt entre el que t'ensenyen a la universitat o l'IES i les sortides professionals.	Hi havia força acord en que totes les experiències que faciliten la transició de l'escola al treball són bones i que, en aquest sentit, les pràctiques de la universitat són un bon mecanisme. L'existència d'alguns espais d'orientació laboral i formativa , que són un bon recurs pels joves. Els serveis d'ocupació i col·locació són un recurs que cal potenciar més.

<p>Accés laboral</p>	<p>Actualment es demanen molts requisits per accedir a una feina que són quasi impossibles d'assolir, i a més no són necessaris per les funcions que es desenvolupen: ser jove, amb molta formació variada i experiència.</p>	
<p>Precarietat laboral</p>	<p>En general hi havia un gran acord en considerar que la situació del mercat laboral és molt precària, especialment pels joves. Les raons apuntades són variades: sous baixos, temporalitat, feines i pràctiques no remunerades, poca diversitat de l'oferta laboral i dificultats de trobar feines vinculades amb la formació.</p> <p>És difícil trobar una bona feina que et doni certa estabilitat i seguretat personal, i que a més sigui de l'àmbit en el que t'has format. Doncs encara és més difícil que quan accedeixes a aquests lloc de treball aquest et permeti reconciliar la vida familiar amb la laboral.</p>	<p>La possibilitat de treballar a l'administració pública com l'opció més segura i amb millor futur.</p>
<p>Persones amb pensions no retributives</p>	<p>La situació que viuen les persones que reben pensions no contributives, en tant que quan s'incorporen al mercat laboral perden la pensió però, en realitat ni el sou amb la pensió els donaria per emancipar-se. De manera que caldria compatibilitzar les pensions amb un sou adequant-ho amb certa proporcionalitat.</p> <p>Caldria donar pensions no contributives segons les necessitats i no segons el grau de disminució. I pagar-ho a la persona i no a la família.</p>	

<p>Oferta d'habitatge</p>	<p>Manca d'oferta d'habitatge tant de lloguer com de compra a la ciutat de Barcelona a un preu raonable i en unes mínimes condicions d'habitabilitat.</p> <p>La manca de possibilitats de trobar un habitatge digne a Barcelona a un preu accessible per les possibilitats d'un jove obliga a marxar a l'extraradi de la ciutat amb les conseqüències que això comporta.</p>	<p>Amb relació a l'habitatge es va destacar que fora de Barcelona hi ha una oferta d'habitatge més assequible, tot i que això implica en molts casos dependre del transport privat, tot i que en d'altres municipis sí que hi ha una bona connexió de transport públic sostenible.</p> <p>El fet que hi hagi un parc d'habitatge vell facilita que els joves hi puguin accedir perquè són més econòmics.</p> <p>Tot i ser una oferta molt limitada, la borsa d'habitatge públic es considera un bon recurs. A més, el fet de disposar d'oferta per col·lectius concrets fa que els joves tinguin una oferta pròpia a les seves necessitats. De la mateixa manera, es valoren positivament les ajudes econòmiques que es donen pels joves.</p> <p>L'opció de compartir pis és una manera de fer viable l'accés dels joves a un habitatge perquè al compartir costos es redueix la despesa.</p> <p>Les ofertes d'habitatge social de les entitats privades també són una bona oportunitat pels joves.</p>
<p>Ajuts per habitatge</p>	<p>Tot i que hi ha força publicitat d'ajuts, aquests són molt limitats i de difícil accés. En aquest sentit, es va apuntar que els joves necessiten més de 35 m2 per a viure, i que per tant l'oferta pública no pot ser a base d'oferir uns espais tant limitats.</p>	<p>El fet que les entitats bancàries concedeixin hipoteques a 35 – 50 anys augmenta les possibilitats dels joves de poder fer front al cost que suposa l'habitatge.</p>
<p>Barreres arquitectòniques en l'habitatge</p>	<p>Es va apuntar que, si ja es difícil accedir a un habitatge a un preu assequible encara és més difícil que aquest habitatge no</p>	

	tingui barreres arquitectòniques que dificultin l'accessibilitat de determinades persones amb una mobilitat reduïda. Es va apuntar la necessitat de que els habitatges s'adaptessin al codi d'accessibilitat i que a més es revisés el codi.	
Informació sobre habitatge	Necessitat de donar més informació i fer-la accessible als joves , ja que molt sovint els joves desconeixen els tràmits i les gestions que cal fer per comprar o llogar un habitatge.	
Sous i cost de la vida	També es va vincular els sous que cobren els joves amb el cost de viure a Barcelona, i es coincidí en que era necessari o pujar els sous o baixar el cost de viure a Barcelona .	
Col·lectius amb necessitats personals	Hi ha col·lectius que per la seva situació requereixen d'assistència personal tant fora com dintre del seu domicili.	
Mobilitat dels joves	El mercat laboral i les dificultats per trobar habitatge assequible obliga a augmentar la mobilitat dels joves , i si no hi ha una bona xarxa de transport públic es depèn molt del transport privat.	
Especulació i preu de l'habitatge	Actualment, degut a l' especulació immobiliària , hi ha hagut un increment molt alt del preu de l'habitatge .	
Recursos públics	Tot i no ser un tema estrictament relacionat amb l'emancipació dels joves es va manifestar la necessitat d'utilitzar els recursos públics de manera responsable .	